

δράττομαι τῆς ἴδιαιτέρας ταύτης περιστάσεως διὰ νὰ σᾶς ἀποτείνω τὰς δλίγας ταύτας λέξεις, διότι εἶμαι πεπεισμένος, διὰ πάντες σεῖς πιστεύετε, διὰ καὶ σᾶς ἀγαπῶ καὶ ἐνδιαφέρομαι ὅχι δλίγον διὰ τὸ καλόν σας.

Καὶ τῷ ὅντι, μία τῶν κοπιαστικῶν ἀλλὰ καὶ πολὺ εὐχαρίστων ἐνασχολήσεών μου εἶναι ἡ συλλογὴ καὶ διάταξις ὄλης καταλλήλου, εὐαρέστου καὶ διδακτικῆς διάτοις πολυπληθεῖς ὑμᾶς φίλους μου, τοὺς διεσπαρμένους εἰς τὰς τέσσαρας¹ Ηπείρους τῆς Γῆς, καὶ κατὰ μῆνα ἀναμένοντας τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῖς Ἐφημερίδα.

Ἄναλογίζομενος τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἥμην καὶ ἔγω παιδίον καὶ ἐνθυμούμενος μὲ πόσον πόθον ἀνεγίνωσκον τὸ μόνον τότε ὑπάρχον περιοδικὸν διὰ τὰ παιδία, «τὴν Ἀποθήκην τῶν ὀψευχῶν γνώσεων», καὶ πόσον ἀνυπομόνως περιέμεναν, αὐτὴν κατὰ μῆνα, ἡξεύρω πᾶς νὰ αυμπαθῶ μὲ τοὺς ἔχοντας τὰ αὐτὰ αἰσθήματα μικροὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν, καὶ λυποῦμαι ἐγκαρδίως, ὅσάκις εἴτε ἔνεκα κακίας, εἴτε ἔνεκα ἀπροσέξιας ταχυδρομικοῦ τίνας ἐπιστάτου τινὲς αὐτῶν στεροῦνται ἢ δὲν λαμβάνουσιν ἐγκαίρως τὸ τοσοῦτον ἀνυπομόνως ἀναμενόμενον φύλλον τῶν.

«Ἡδη εἰσερχόμεθα εἰς κένον ἔτος, καὶ καθὼς εἴλι απέπαυ καὶ χριστιανικὸν ν' ἄρχεται τὶς ἀπὸ Θεοῦ καὶ νὰ καταλήγῃ εἰς τὸν Θεόν, ἀφελομεν σεῖς καὶ ἔγω νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Οὐρανὸν μας πατέρα διὰ τὰ ἀπειρα πρὸς ἡμᾶς δῶρά του κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος,—δῶρα σωματικὰ καὶ δῶρα πνευματικά,— δῶρα πρόσκαιρα καὶ δῶρα αἰώνια, καὶ νὰ δεηθῶμεν ὅπως διὰ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν Χριστοῦ ἔξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ μᾶς χορηγῇ τὴν εὐλογίαν του, ἰδίως δὲ νὰ μᾶς βοηθήσῃ διὰ τῆς χάριτος του ἵνα τὸν γνωρίσωμεν καλλίτερον καὶ τὸν ἀγαπήσωμεν καὶ διηγετήσωμεν περισσότερον ἢ κατὰ τὸ ἀπὸν ἦδη ἔτος νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ νὰ γείνωμεν καλλίτεροι, ἐπιμελέστεροι, καὶ εὔσεβέστεροι; ν' αὖξῃ τὴν πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγάπην καὶ εὐγνωμούσην μας καὶ τὴν πρὸς τοὺς δύοίσις ἡμῶν ἀνθρώπους συμπάθειαν καὶ φιλαγθρωπίαν μας καὶ οὕτω νὰ μᾶς προσταμάσῃ καλλιον διὰ τὸν οὐρανόν.

Κρίνω περιττὸν νὰ δώσω, νέας ὑποσχέσεις εἰς τοὺς μικρούς μου φίλους διότι ἔχουσιν ἥδη οὐχὶ δλίγας ἀποδεῖξις τῶν προσπαθητῶν μου ὑπὲρ τῆς μικρᾶς ἡμῶν ἐφημερίδος. Τοῦτο μόνον εἰδόποιῶ αὐτοὺς, διὰ ἀπὸ τοῦδε θέλουσι λαμβάγει μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν καὶ τινες τῶν, ἐν Ἀθήναις ἵκανῶν, καὶ περὶ τὸ γράφειν ἐντριβῶν κυριῶν, διὰ τὰς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν ἐλπίζω νὰ κατασταθῇ ποικιλωτέρα καὶ μᾶλλον ἀρμόζουσα εἰς τὰς κλίσεις καὶ ἀνάγκας τῶν κορασίδων συνδρομητριῶν τῆς.

Ἐδχαριστῶ ἐκείνους ἐκ τῶν μικρῶν μου συνδρομητῶν, οἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ ἐτίμησαν μὲ ἐπιστολὰς ἐκφραζόσας τὴν ἐμπιστοσύνην, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ψόληψίν των πρὸς τὸν Συντάκτην καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην των πρὸς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παιδῶν. Τοιαῦται ἐκφράσεις ἐκ τοιωτῶν ἀπαλῶν καρδιῶν ἔξερχόμεναι εἶναι λίαν πολύτιμοι καὶ ἐνθαρρυντικοί, εἰς καιρὸν μᾶλιστα, καθ' ὃν τόσην δλίγην ἀγάπην καὶ σένας ἀπαντᾷς τις εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Ἐνταῦθα δρεῖτο, ἀπομικῶς, καὶ πιστεύω διὰ ἀπαντες οἱ μικροὶ ἀναγνῶσται μου θὰ ἐνωθῶσι μετ' ἐμοὶ δπως ἐκφράσωμεν εἰς τὸ κοινὸν ἡμῶν φίλον κ. Γ. Καζάκον τὰς εὐχαριστίας μας διά τε τὰ αἰνίγματα, τὰ ὅποια κατὰ μῆνα μᾶς χορηγεῖ πρὸς τέρψιν καὶ γύμνασιν ὅλων ἡμῶν καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην συνδρομὴν ἡν παρέχει εἰς τὴν μικρὰν ἡμῶν ἐφημερίδαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων του.

Ἐδύχόμενος ἐπὶ τέλους πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὸν εὐτυχῆ μέσην ἔτος μένω πάγτοτε εἰλικρινῆς φίλος σας
οἱ συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

(Διὰ τὴν Ἐφημ., τῶν Παιδῶν.).

Ἀκριβά μον παιδία.

Λογίζομαι ἔαυτὴν εὐτυχῆ διὰ τὴν εὐκαιρίαν, ητοι μοὶ δίδεται νὰ συνεισφέρω κάγω τὸν διολόν μου εἰς τὴν σύνταξιν Ἐφημερίδος, ἡ ὅποια πιστεύω, διὰ ἐξασκεῖ δχι μικρὰν ἐπιρροὴν εἰς τὸν χαρακτῆρα πολλῶν παιδίων καὶ κορασίων τοῦ γένους μας, καὶ θέλω προσπαθῆσαι τὸ καθ' ἔαυτὴν νὰ φωνῇ χρήσιμος εἰς αὐτὰ διὰ τοιούτων ἀναγνωσμάτων, τὰ ὅποια θεωρῶ κατάλληλα εἰς τὴν παροῦσαν διανοητικὴν καὶ πνευματικὴν κατάστασιν τῶν οἰκογενειῶν μας, διὸ τῶν ἐποίων ἐνδιαφέρομενοι τὴν θείαν αὐτῆς ἀποστολὴν. Θὰ μὲ συγχωρήσητε δὲ ἀγ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀποκρύψω ἀπὸ σᾶς τὸ δλῆθες μου ὄνομα, καὶ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ γνωρίζετε καὶ δημοσίευτε Λυδίαν.

ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ ΕΙΤΕ ΓΥΦΤΟΙ.

Σκότος περικαλόπει τὴν γενέτειραν αὐτῶν γῆν καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν κατὰ πρῶτον ἀρτῆκαν αὐτὴν καὶ μετώκησαν εἰς ἄλλας χώρας. Τὸ δὲ θαυμαστὸν εἶναι διὰ οὗτοις αὐτοῖς οἱ ίδιοι γνωρίζουσιν ἐκ παραδόσεως πόθεν ἥλθον καὶ ποῖοι ἦσαν οἱ προπάτορες αὐτῶν.

Τινὲς θεωροῦν αὐτοὺς ὡς Αἰγαπτίους, ἀλλοι δὲ ὡς αὐτόχθονας τῶν Ινδῶν καὶ ἄλλοι ἄλλους. Τὸ χρώμα